

Załącznik 3

Członkowie grup, po dwóch lub trzech latach drogi formacyjnej, są zaproszeni do przyjęcia określonego stylu życia, które nazywamy "Nasze Credo" - jest to dokument określający styl życia, wyrażający się w zobowiązaniach, które podejmują członkowie grup Odnowy po kilkuletniej formacji. Zobowiązania wynikają z pragnienia, aby nie zmarnować otrzymanej od Boga łaski Odnowy, lecz by mogła ona wydać owoce - tekst został zamieszczony poniżej.

Formacja

Odnowa w Duchu Świętym diecezji etckiej od 1994 r. należy do Centrum Formacji Grup Odnowy w Duchu Świętym *Wieczernik* w Magdalence, dlatego przyjmuje proponowaną przez nią formację podstawową. Etapy duchowej przemiany, określające tę drogę formacji są następujące:

1. Ewangelizacja

Prowadzi człowieka do ufnej zawierzenia Bogu i poddania Jemu całego swego życia, otwarcia się na działanie Ducha świętego i włączenia się w sposób bardziej aktywny i świadomy do wspólnoty Kościoła. Etap ten realizowany jest przez Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy (REO) w formie seminaryjnej lub stacjonarnej.

Dalsza formacja ma prowadzić do życia "in statu conversionis" (w postawie stałego nawracania się - patrz: *Dives in Misericordia*, nr 13) - to znaczy do wejścia na drogę "drugiego nawrócenia", której początkiem jest pogłębione poznanie rzeczywistości swego grzechu i odkrycie, że Jezus Chrystus jest jedyną nadzieją w tej sytuacji. Jednak współczesny człowiek najczęściej nie jest zdolny do podjęcia tego kroku. Przyczyną tego jest poważne "zranienie" grzechem świata, pogłębione nieraz dodatkowo własnym grzesznym życiem. Dlatego potrzeba dłuższej trwającego procesu uzdrowienia.

2. Etap podstawowego uzdrowienia wewnętrznego

Realizowany jest przez rekolekcje: Eucharystyczne, weekend z modlitwą o uzdrowienie wewnętrzne, "Uzdrowienie Wspomnień", "Nie bójcie się Miłosierdzia", "Akceptacja Siebie". Nie każdemu potrzebne są wszystkie z wymienionych propozycji, zależy to bowiem od indywidualnej sytuacji człowieka. Podstawową pomocą na tym etapie są rekolekcje "Uzdrowienie wspomnień". Gdy konkretna osoba przestaje lękowo reagować na słowa krytyki, gdy rzeczywistość grzechu nie powoduje w niej przeżycia "jakby się wszystko waliło", ale pozwala ufnie myśleć o Miłosierdziu Boga - wtedy można mówić o kolejnym etapie.

3. Etap otwarcia na proces nieustannej przemiany - nawrócenia

Charakteryzuje go dyspozycja do życia "in statu conversionis". Dokonuje się to przez rekolekcje: Szkoła Animatora, Ćwiczenia Ignacjańskie indywidualno-grupowe, Rekolekcje Ignacjańskie (które należy odprawiać w innych ośrodkach rekolekcyjnych, zwłaszcza prowadzonych przez Księża Jezuitów).

Dopiero po wejściu na drogę "drugiego nawrócenia" można mówić o możliwości podjęcia misji w nowy - dojrzały - sposób.

4. Misja

To rzeczywistość zjednoczenia człowieka z Jezusem Chrystusem w Jego zatroskaniu o życie i zbawienia każdego konkretnego człowieka, o zbawienie Kościoła i świata.

Na tym etapie Centrum Formacji nie prowadzi rekolekcji. Zalecana jest kontynuacja formacji poprzez podjęcie drogi Ćwiczeń Ignacjańskich zgodnie z możliwościami, jakie stwarzają Księża Jezuitów. Nie czekamy jednak aż do

etapu Misji, aby wprowadzać poszczególne osoby w apostołstwo. Angażując się w służbę od samego początku, wzrastają one duchowo, a podejmowana formacja sprawia, że stopniowo zmienia się jakość ich apostołstwa.

Grupy Odnowy w Duchu Świętym, przyjmujące przedstawioną formację jako podstawową dla swoich członków, tworzą Federację *Wieczernik*. Członkowie tych grup, po dwóch lub trzech latach drogi formacyjnej, są zaproszeni do przyjęcia określonego stylu życia, który (zainspirowani słowami papieża Pawła VI) nazywamy "Nasze Credo". (<http://cfwieczernik.odnowa.org/centrum-formacji-wieczernik> 05.05.2017).

„Nasze Credo”

„Nasze Credo” jest dokumentem określającym styl życia, wyrażający się w zobowiązaniach, które podejmują członkowie grup Odnowy Federacji „Wieczernik” po kilkuletniej formacji. Zobowiązania wynikają z pragnienia, aby nie zmarnować otrzymanej od Boga łaski Odnowy, lecz by mogła ona wydać owoce. Dokument opisujący ten styl życia składa się z dwóch części. Pierwsza zawiera opis doświadczenia danego przez Boga - łaski Odnowy, która została nam dana i przez nas przyjęta, oraz wskazówki, jak żyć, aby jej nie stracić. Druga jest zapisem konkretnych przyrzeczeń, które składają osoby podejmujące "Nasze Credo".

„Nasze Credo”, a jednocześnie nasz styl życia przedstawia się następująco:

1. Bóg jest Miłością

Łaska, której doświadczyliśmy w przeżyciu Odnowy w Duchu Świętym, to poznanie miłości Boga. Prowadziła ona do odkrycia: jestem kochany - Bóg mnie kocha; prowadziła do uświadomienia bliskiej obecności Boga, Jego obecności w naszym życiu. To doświadczenie przebudziło nas w nowy sposób na miłość ku Bogu, na modlitwę, jako spotkanie z Bogiem i na miłość ku drugiemu człowiekowi. Najczęściej dopiero wtedy pojawiła się w naszym życiu modlitwa wielbiąca Boga. Trwanie w łasce Odnowy i postawie uwielbienia powinno się wyrażać przez pogłębienie jedności z Bogiem w każdej chwili naszego życia, w każdym spotkaniu z drugim człowiekiem, w podejmowanej pracy, jak i w realizowaniu posłannictwa w rodzinie. Bóg Stwórca i Ojciec daje nam bowiem udział przez pracę i życie rodzinne w dziele, któremu On dał początek i w którym stale On sam uczestniczy. Aby trwać w tej łasce, chcemy podjąć jako codzienną praktykę modlitwę wielbiącą. Fundamentem tej modlitwy powinna być wiara w miłość Boga i Jego pełną troski obecność w naszym życiu, niezależnie, czy ta obecność jest aktualnie doświadczana, a zdarzenia przez nas rozumiane, czy też bliższe naszemu przeżyciu staje się stwierdzenie, jakoby Bóg nas opuścił. Niech nauczycielką modlitwy wielbiącej Boga będzie dla nas Najświętsza Maryja Panna, Która trwała w uwielbieniu Boga zarówno w chwili Zwiastowania, jak i w godzinie Krzyża. Niech słowa: "Uwielbiaj duszo moja sławę Pana mego" stają się słowami naszej modlitwy.

2. Jezus Panem

Kolejny przejaw łaski Odnowy to podjęcie świadomej decyzji poddania całego naszego życia, wszystkich naszych pragnień i aspiracji Jezusowi jako Panu. Widzimy potrzebę nieustannego ponawiania tej decyzji. Bóg bowiem udziela nam nieustannie łaski poznania, że w naszym życiu jest wiele zaangażowań, decyzji, przywiązań, które wcale Jezusowi jako Panu nie są poddane. Dlatego przez codzienny rachunek sumienia chcemy lepiej poznawać w konkretnych sytuacjach życia to, co jeszcze Jezusowi nie jest poddane. Stylem naszego życia ma się stawać rozeznawanie, aby szukać w ten sposób tego, co jest pełniejszym pójściem za Bożym wezwaniem. Wszystkie ważniejsze decyzje chcemy podejmować po dokonany rozeznaniu. Kolejna forma pomagająca w trwaniu w łasce Odnowy, to w miarę codzienne karmienie się Słowem Bożym, by w ten sposób stawać się coraz bardziej uczniem Jezusa. Maryi FIAT niech będzie stale żywą zachętą, by każda chwila naszego życia była naszym TAK wypowiedanym Bogu.

3. Jezus jedynym Zbawicielem

Poddanie Jezusowi całego naszego życia i wyrażenie pragnienia by On w nas działał według woli Ojca prowadzi stopniowo do uświadomienia sobie, że grzech w naszym życiu, to nie przemijające zdarzenie, pojawiające się trochę przypadkowo, ale to rzeczywistość głęboko zakorzeniona w naszym wnętrzu. Chcemy, by codzienny rachunek sumienia wspierał ów proces poznania. Stopniowo kształtuje się wewnętrzne przeświadczenie, że o własnych siłach nie jesteśmy w stanie uporać się z grzechem i że całe nasze życie ma być procesem nawracania się. Sakrament Pokuty i Pojednania nie tylko jest spotkaniem z Chrystusem, który przebacza i prowadzi drogą nawrócenia, ale który przychodzi także w mocy uzdrowienia i umocnienia w procesie wewnętrznej przemiany. Drogę Krzyża odkrywamy jako jedyną, na której umierając z Jezusem dla starego człowieka, doświadczamy wyzwolenia i nowego życia. Wierność Maryi przy Chrystusowym Krzyżu niech się staje dla nas umocnieniem w najtrudniejszych chwilach doświadczeń.

4. Duch Święty działający dzisiaj

Łaska Odnowy obudziła w nas zarówno szczególną miłość do Ducha Świętego jak i świadomość mocy Jego działania w człowieku, w Kościele i w świecie. Wierność tej łasce powinna się wypowiadać w nas w czujnej troskliwości rozpoznawania Jego natchnień w sobie, Jego działania w Kościele i świecie; we współpracy z Nim i w wiernej posłudze charyzmatami, którymi nas obdarzył. Dziewicę Pełną Łaski przyjmujemy jako wzór poddania się działaniu Ducha Świętego i jako Wspomożycielkę naszą w zachowaniu wierności Jego natchnieniom.

5. Kościół miejscem świadectwa i służby chrześcijanina

Kościół objawia się światu w różnego rodzaju wspólnotach, między innymi w grupach modlitewnych Odnowy w Duchu Świętym. Grupa Odnowy dla wielu z nas stała się miejscem obudzenia naszej wiary, miejscem formacji, oparciem w naszych działaniach podejmowanych wobec świata. Aby nasza grupa była wspólnotą Kościoła, potrzeba żywej łączności z hierarchią, czy to przez asystenta kościelnego, czy to przez więź z miejscowymi duszpasterzami. Potrzeba także tego, aby każdy z nas żył "sprawami Kościoła", wsłuchując się w nauczanie, wezwania, apele, inicjatywy zarówno Ojca Świętego, jak i własnego Biskupa. Życie Kościoła wyraża się w liturgii, w której lud Boży uwielbia swego Boga, jednoczy się z Nim, napełnia Jego mocą. Dlatego pragniemy, aby Eucharystia stawała się centrum życia grupy i każdego z nas indywidualnie, Chleb Eucharystyczny był naszym stałym pokarmem, a adoracja Najświętszego Sakramentu - jedną z form naszej modlitwy. Sakrament Pokuty i Pojednania podejmowany przez nas w miarę możliwości nie rzadziej niż raz w miesiącu, niech się staje dla nas nie tylko pojednaniem z Bogiem i braćmi, ale także źródłem uzdrowienia i miejscem kierownictwa duchowego.

6. Nasza misja

Odczytujemy, że misją, do której Chrystus nas wzywa jest:

1. Ewangelizacja podejmowana wprost.
2. Apostolska obecność w świecie w taki sposób, by oddziaływać na dzisiejsze oblicze życia politycznego, społecznego, kulturalnego, zawodowego, rodzinnego, przybliżając w tych środowiskach realizację Królestwa Bożego i przygotowując tym samym grunt pod zasiew Słowa Bożego. Wypełnimy to posłannictwo jedynie wtedy, kiedy nasze życie będzie nabierało mocy świadectwa, kiedy będzie stawało się "żywym obrazem" Ewangelii. W wypełnianiu określonej misji musimy być otwarci na

charyzmaty, które złożył w nas Bóg tak, by one stawały się źródłem błogosławieństwa dla wielu, a nie były zamknięte w posłudze podejmowanej jedynie w grupie, czy wąskim gronie przyjaciół.

Tekst Przymierza

Pragniemy:

1. Codziennie podejmować: - modlitwę dziękczynną i wielbiącą jako odpowiedź na Boga obecnego w naszym życiu; - rachunek sumienia; - Słowo Boże np. według kalendarza liturgicznego - w formie refleksji, medytacji, benedyktyńskiego "lectio divina", czy innej; - jedną z następujących form modlitwy za Kościół: jedna z godzin brewiarza, Anioł Pański, Różaniec, Apel Jasnogórski, Eucharystia w wybrany dzień powszedni.
2. Podejmować rozeznanie przed ważniejszymi decyzjami życiowymi (zmiana pracy, rezygnacja z jakiegoś zaangażowania itp.) i w sytuacji odczytywanych natchnień Bożych, znaków czasu.
3. Troszczyć się o żywą pobożność do Ducha Świętego i Maryi.
4. Podjąć konkretnie określoną formę zaangażowania apostołskiego, które byłoby przejawem ewangelizacji (realizowanej indywidualnie, albo przez włączenie się w konkretną formę działalności apostołskiej Kościoła, własnej wspólnoty...), bądź przejawem aktywności zmierzającej do przemiany życia w dzisiejszym świecie tak, by kształtowało się ono bardziej według wartości ewangelicznych (przemiana w życiu społecznym, politycznym, zawodowym..)
5. Troszczyć się o to, by praca, życie rodzinne lub inne formy służby bliźniemu stawały się drogą ku Bogu i miejscem zjednoczenia z Nim.
6. Podjąć określoną formę życia we wspólnocie (w grupie modlitewnej, w grupie dzielenia).
7. Troszczyć się o pełny udział w Eucharystii i o Adorację Najświętszego Sakramentu co jakiś czas.
8. Troszczyć się o uczestnictwo w Sakramencie Pokuty i Pojednania co miesiąc oraz, o ile to możliwe, o kierownictwo duchowe.
9. Poznawać nauczanie Papieża i własnego Biskupa.
10. Dbać o udział w rekolekcjach zamkniętych przynajmniej raz na dwa lata.
11. Dziesiątą część własnych dochodów przeznaczać na rzecz Boga i ubogich.

(<http://cfwieczernik.odnowa.org/tekst-przymierza> 05.05.2017r.)